

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OSELLA OSELLA
Arquebisbe de Barcelona

Combatre la fam

La gran crisi sanitària de la Covid-19 s'ha convertit en un fenomen multisectorial i mundial, que agreuja diferents crisis fortament interrelacionades, com la climàtica, l'econòmica, la migratòria i també l'alimentària. Així, aquest 14 de febrer, lamentem haver de commemorar un any més una jornada contra la fam al món, una jornada en què les xifres i estadístiques ens sacsejaran i entristiran, una jornada en què no comprendrem per què al segle XXI encara hi ha fam al món.

La fam, com la set o el fred, és una sensació indesitjable que afortunadament molts de nosaltres no hem patit mai, encara que de vegades diem: «em moro de gana». Ho diem sense ser conscients que moltes persones al món no ho diuen, però sí que moren de fam. Hi ha 815 milions de persones al món que estan subalimentades en l'actualitat. La malnutrició causa el 45% de les morts en els nens menors de cinc anys. Als països en desenvolupament, 66 milions de nens en edat escolar primària van a classe amb fam.

En dies com aquest, en què la fam és protagonista, ens venen al cap imatges de nens famèlics de l'Àfrica amb els ventres inflats. Entre aquestes llunyanes imatges colpidores, i el rosec a l'estómac quan s'acosta l'hora de dinar, hi ha realitats intermèdies molt més properes en què la gana és present i afecta moltes famílies. Hi ha moltes persones prop nostre que pateixen fam.

En la vigília de Nadal vaig visitar la parròquia de Sant Agustí de Barcelona, on cada any se celebra

un dinar que ofereix un plat calent a molts veïns en situació d'exclusió social. Enguany, com a conseqüència de la pandèmia, les Germanes Missioneres

de la Caritat de la Mare Teresa de Calcuta i les desenes de voluntaris que les acompanyaven van substituir aquest tradicional àpat de Nadal per la distribució de centenars de bosses de menjar.

De fet, la terrible crisi sanitària que patim no ha fet més que agreujar els dèficits i les mancances que ja observàvem abans que el virus entrés en les nostres vides. Alimentar-se és un dret, però per a moltes persones és un veritable luxe. El papa Francesc no amaga la decepció que li causa observar el món ple de desigualtats entre països que neden en l'abundància i d'altres que s'ofeguen en la misèria. I ens retreu que de la fam tots en som responsables. El Papa creu que «per a la humanitat, la fam no és només una tragèdia, sinó una vergonya».

Acabar amb la fam i la pobresa és precisament l'objectiu de Mans Unides, una institució de l'Església que treballa en projectes de desenvolupament en molts països del món. I aquest també és l'objectiu que recull el nostre Pla Pastoral Diocesà: l'opció pels pobres.

Benvolguts germans i germanes, us animo a col·laborar en la col·lecta de la 62a campanya de Mans Unides amb el lema: «Contagia solidaritat per acabar amb la fam», que avui es fa a totes les parròquies i centres de culte de la nostra diòcesi. Entre tots, contribuïm a eradicar la fam al món. Gràcies, benvolguts amics de Mans Unides, pel vostre compromís i per recordar-nos que hi ha germans nostres que ens necessiten.

ACTUALITAT

Conclou la fase diocesana sobre un presumpte miracle atribuït a la intercessió de la M. Carmen del Niño Jesús

El passat dijous 4 de febrer, el Palau Episcopal de Barcelona va acollir la clausura del presumpte miracle atribuït a la intercessió de la beata Carmen del Niño Jesús González Ramos, fundadora de les Germanes Franciscanes dels Sagrats Cors. El cardenal Joan Josep OSELLA OSELLA va cloure la investigació diocesana que ha realitzat un tribunal i que, si és aprovat per la Santa Seu, pot obrir el camí cap a la canonització d'aquesta religiosa que nasqué a Antequera. L'acte va comptar, entre d'altres, amb la presència de la M. Maria Inmaculada Ríos Domínguez, superiora general de les Germanes Franciscanes dels Sagrats Cors; la Gna. Maria de los Angeles Maeso Escudero, postuladora de la causa; i el P. Josep M. Blanquet, responsable de l'O-

ficina per a les Causes dels Sants de l'Arquebisbat de Barcelona. La investigació ha valorat el cas d'una nena de Barcelona diagnosticada amb una greu disfunció cerebral quan encara estava dins del ventre matern. Després que els pares de la nena s'engancessin a la Madre Carmen, van decidir continuar l'embaràs. La nena, que ja té 9 anys, es troba perfectament. El cardenal OSELLA OSELLA va destacar la valentia i la fe dels pares de la nena per seguir endavant amb l'embaràs i demanar la intercessió de la beata Carmen. I va dir que, especialment en aquests moments, «els miracles, allò que no es pot explicar, veiem que poden succeir. I això dona esperança i alegria en un temps difícil».

FOTO: MONTSE PUNSODA - ARQUEBISBAT DE BARCELONA

ENTREVISTA

Recuperar la motivació

LLORENÇ SAGALÉS

«Els homes d'avui sembla que ja no tenen motius per a ser justos. Per què ens hauríem d'estimar com a germans, si ja no som fills d'un mateix Pare? Per això, el repte és començar estimant aquells qui tenim més a prop, els qui més pateixen, els més desfigurats; i intentar descobrir-hi el rostre de Déu». El P. Llorenç Sagalés, de l'orde del Císter, delegat de Pastoral Social del bisbat de Terrassa, considera que per conscienciar-nos que cal ajudar en el moment actual «necessitem motivació». Dissabte 20 de febrer se celebra el Dia Mundial de la Justícia Social.

Per què s'ha arribat a una situació tan delicada?

L'epidèmia global que patim arriba a una societat espiritualment malalta, sense principis ni finals. Al nostre país, aquestes darreres dècades ens hem anat desprenent, no només de bons pressupostos econòmics per a la sanitat pública sinó dels elements religiosos i transcendents que sostenen i donen sentit a la vida i a la mort dels homes. Per això, no és sorprenent la sensació col·lectiva de desconcert i desolació davant la pèrdua, l'afectivitat esquinçada o la tristesa d'ànima.

Vostè va canviar els monestirs pels barris pobres. Ara viu més autènticament l'Evangeli?

Els monestirs i els barris pobres són *deserts* semblants. I jo sempre hi he anat per una qüestió de supervivència espiritual: entre els pobres hi trobo Déu i la pregària esdevé connatural. Entre els preferits del Senyor, el meu enduriment de cor queda també més fàcilment desemmascarat, identifico els meus dimonis i aprenc a rebre com un pobre.

Què cal perquè reverteixi aquesta situació?

Cal conversió. El nostre és un temps d'indigència, i això no es resol només amb un canvi de direcció, de govern o de plans estructurals. Cal un canvi de cor, una veritable conversió dels esperits. Als cristians ens toca no fer el ridícul i no donar lliçons, sinó començar per convertir-nos i intentar viure d'una altra manera.

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Escletxes esperançadores: per molts anys!

Sovint, el ritme vital que seguim fa difícil gaudir dels petits detalls que la vida ens ofereix i que poden esdevenir escletxes esperançadores, possibilitats d'agraïment, retrobaments inesperats, nou pas de Déu que s'apropa, comunicació de sentiments, reconeixement d'atencions... Em suggerí aquesta reflexió un fet comú que hauríem de saber aprofitar: la celebració d'un aniversari. En aquest cas, d'un aniversari amb cert relleu: cinquanta anys de vida! Motiu per compartir la joia i l'esperança. «Alegreu-vos amb els qui estan alegres» (Rm 12,15).

Es tractava d'una metgessa a punt d'arribar als cinquanta anys. Familiars, amics i companys cercaven com celebrar-ho amb ella, tot respectant les normes relacionades amb la prevenció dels efectes de la pandèmia i fugint de trobades i contactes personals. Acordaren fer-li un llibre que recollís les aportacions de persones amb qui s'ha relacionat en els anys de vida que Déu li ha donat. Resseguint-ne les pàgines, es troben un seguit de manifestacions ben diverses. D'amistat: «Vull fer-te arribar, a més d'una cordial felicitació, la meua amistat sincera». Records d'infantesa: «Agraï-

ment per les estones compartides des que eres una nena que s'expli-cava amb una expressivitat i precisió sorprenents. Recordo molt aquells moments compartits amb tu i amb els teus germans». Els anys d'universitat i de treball dur: «Després vingueren els anys de facultat i de compartir la satisfacció per la carrera escollida, els neguits i la superació dels cursos. La preparació, la preocupació i la superació del MIR». El camí de l'amor i la família: «Recordo les primeres notícies d'un amic, cada vegada més amic, que amb el temps serà el teu marit..., els prolegòmens del casament i el gran dia..., la maternitat tan responsable». El reconeixement pel bé rebut: «Volem reconèixer tot el que has fet, fas i faràs al servei de les persones, amb una admirable fidelitat i lliurament». De presència continuada de Déu en la vida: «Pregaré Déu que et beneeixi a tu i als teus, i que beneeixi també la teua missió entre tots aquells i aquelles que es creuaran en el camí de la teua vida.»

«Doneu gràcies en tota ocasió. Això és el que Déu vol de vosaltres en Jesucrist» (1Te 5,18). Donar gràcies. Compartir la joia. Per molts anys!

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Las cruces de cada día

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Todos nosotros vivimos dolor y alegría en nuestras vidas; momentos de gozo y momentos de cruz. A veces, parece que todo se intensifica. En estos meses de pandemia participamos del sufrimiento común y de consecuencias particulares que se desvelan en el día a día. El Señor, que siempre está a nuestro lado, nos dice: «Si alguno quiere venir en pos de mí, que se niegue a sí mismo, tome su cruz cada día y me siga» (Lc 9,23).

Con su amor y misericordia, el Señor despierta en nosotros el deseo de seguir sus huellas, de ir en pos de Él. Abrámosle plenamente el corazón en la oración. En esta disposición de amor recíproco podemos ir tras Él y seguirle. Nos dice que el bien que hacemos a uno de sus hermanos más

pequeños —hambrientos, sedientos, emigrantes, pobres, enfermos o encarcelados— se lo hacemos a Él (Mt 25,37-39).

Jesús nos invita a tomar la cruz del cada día, «la cruz del propio deber, la cruz de sacrificarse por los demás con amor —por los padres, los hijos, la familia, los amigos, también por los enemigos—, la cruz de la disponibilidad para ser solidarios con los pobres, para comprometerse por la justicia y la paz» (Ángelus, 19.06.16).

De la mano de María, atravesemos los momentos más oscuros y difíciles. Que Ella nos ayude a convertir nuestro miedo en confianza, nuestra angustia en esperanza y nos haga experimentar la cercanía del amor infinito del Crucificado (cf. Audiencia, 8.04.20).

Lectures de la missa diària i santoral

15. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.)

[Gn 4,1-15.25 / Sl 49 / Mc 8,11-13]. Sant Faustí i santa Jovita, germans mrs.; santa Geòrgia, vg.; sant Claudi de La Colombière (†1682), prev. jesuïta; sant Joan Baptista de la Concepció, prev. trinitari.

16. ■ Dimarts [Gn 6,5-8;7,1-5.10 / Sl 28 / Mc 8,14-21]. Sant Onèsim, bisbe; santa Juliana, vg. i mr.; sant Honest; beat Joan de Sant Domènec, mr.; beat Simó de Càscia, prev. agustinià; sant Porfiri, mr. (309) a l'Àsia Menor.

Comença el temps de Quaresma (lit. hores: 4a setm.)

17. ■ Dimecres de cendra [Jl 2, 12-18 / Sl 50 / 2Co 5,20-6,2 / Mt 6, 1-6.16-18]. Sant Aleix Falconieri (†1310) i els altres 6 florentins fund. Servents de Maria o servites (1304, OSM). Sant Ròmul, mr. (302); sant Silví, bisbe.

18. ■ Dijous [Dt 30,15-20 / Sl 1 / Lc 9,22-25]. Sant Simeó, bisbe de Jerusalem, parent de Jesús; sant Eladi (†632), bisbe de Toledo; beat Joan de Fièsola (fra Angèlic), prev. dominicà, pintor; santa Bernadeta Soubirous (†1879), vg., vident de Lourdes; beat Francesc de Regis Clé, prevere paül i mr.

19. ■ Divendres [Is 58,1-9a / Sl 50 / Mt 9,14-15]. Sant Gabí, prev. i mr. (296); sant Conrad de Piacenza, ermità; beat Àlvar de Còrdova, prev. dominicà; sant Jordi, monjo; beata Elisabet Picenardi, vg. servita.

20. ■ Dissabte [Is 58,9b-14 / Sl 85 / Lc 5,27-32]. Sants Nemesi i Potami, mrs.; sant Eleuteri (s. V), bisbe; sants Francesc i Jacinta Marto (Fàtima); santa Amada, rel.; beat Maurici Proeta, agustinià, de Castelló d'Empúries.

21. ■ † Diumenge vinent, I de Quaresma (lit. hores: 1a setm.)

[Gn 9,8-15 / Sl 24 / 1Pe 3,18-22 / Mc 1,12-15]. Sant Pere Damià (1007-1072), bisbe d'Òstia i doctor de l'Església, cardenal; sant Claudi, mr.; sant Dositeu, monjo. Festa de la Misteriosa Llum de Manresa.

DIUMENGE VI DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre del Levític (Lv 13,1-2.45-46)

El Senyor digué a Moisès i a Aharon: «Si algú té a la pell una inflor, crostes o erupcions que facin témer el mal de la lepra, serà portat al sacerdot Aharon o a un dels seus fills sacerdots.

Els qui pateixen del mal de la lepra han d'anar escabellats, amb els vestits esquinçats, tapats fins a la boca, i han de cridar: "Impur, impur!" Mentre el mal persisteixi, són impurs, i han de viure sols, fora del campament».

Salm responsorial (31)

R. En vós he trobat el meu recer, vós em guardeu del perill.

Feliç el qui ha estat absolt de la falta / i ha vist sepultat el seu pecat. / Feliç l'home a qui el Senyor no té en compte la culpa, / i dintre seu ja no manté l'engany. R.

M'he decidit a reconèixer la falta, / no us he amagat més el meu pecat. / Tan bon punt m'ho he proposat, Senyor, / m'heu perdonat la culpa comesa. R.

Alegreu-vos, justos, celebren el Senyor; / homes rectes, aclameu-lo. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 10,31-11,1)

Germans, quan mengeu o begueu, o feu altra cosa, feu-ho tot a glòria de Déu. No sigueu mai ocasió d'escàndol, ni per als jueus, ni per als grecs, ni per a l'Església de Déu, tal com faig jo, que en tot procuro d'adaptar-me a tots, i no busco allò que em convé a mi, sinó allò que convé als altres, perquè se salvin. Seguiu el meu exemple, tal com jo segueixo el de Crist.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 1,40-45)

En aquell temps, es presenta a Jesús un leprós, s'agenolla i li diu, suplicant-lo: «Si voleu, em podeu purificar». Jesús, compadit, el tocà amb la mà i digué: «Sí que ho vull: queda pur». A l'instant la lepra desaparegué i quedà pur. Tot seguit Jesús el va fer marxar, després de recomanar-li seriosament de no dir-ho a ningú, sinó d'anar a fer-se examinar pel sacerdot, oferir per la seva purificació el que Moisès havia ordenat, i certificar així que ja era pur. Però ell, així que se n'anà, començà a proclamar-ho davant la gent i de fer-ho conèixer pertot arreu, tant, que Jesús ja no podia entrar manifestament als pobles, i havia de quedar-se a fora, en llocs despoblats. Però la gent venia a trobar-lo de tot arreu.

Lectura del libro del Levítico (Lev 13,1-2.45-46)

El Señor dijo a Moisés y a Aarón: «Cuando alguno tenga una inflamación, una erupción o una mancha en la piel, y se le produzca una llaga como de lepra, será llevado ante el sacerdote Aarón, o ante uno de sus hijos sacerdotes. Se trata de un leproso: es impuro.

El sacerdote lo declarará impuro de lepra en la cabeza. El enfermo de lepra andará con la ropa rasgada y la cabellera desgreñada, con la barba tapada y gritando: "¡Impuro, impuro!". Mientras le dure la afección, seguirá siendo impuro. Es impuro y vivirá solo y tendrá su morada fuera del campamento».

Salmo responsorial (31)

R. Tú eres mi refugio, me rodeas de cantos de liberación.

Dichoso el que está absuelto de su culpa, / a quien le han sepultado su pecado; / dichoso el hombre a quien el Señor no le apunta el delito / y en cuyo espíritu no hay engaño. R.

Había pecado, lo reconocí, / no te encubrí mi delito; / propuse: «Confesaré al Señor mi culpa», / y tú perdonaste mi culpa y mi pecado. R.

Alegraos, justos, y gozad con el Señor; / aclamadlo los de corazón sincero. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 10,31-11,1)

Hermanos: Ya comáis, ya bebáis o hagáis lo que hagáis, hacedlo todo para gloria de Dios. No deis motivo de escándalo ni a judíos, ni a griegos, ni a la Iglesia de Dios; como yo, que procuro contentar en todo a todos, no buscando mi propia ventaja, sino la de la mayoría, para que se salven. Sed imitadores míos como yo lo soy de Cristo.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,40-45)

En aquel tiempo, se acercó a Jesús un leproso, suplicándole de rodillas: «Si quieres, puedes limpiarme». Compadecido, extendió la mano y lo tocó diciendo: «Quiero: queda limpio». La lepra se le quitó inmediatamente y quedó limpio.

Él lo despidió, encargándole severamente: «No se lo digas a nadie; pero para que conste, ve a presentarte al sacerdote y ofrece por tu purificación lo que mandó Moisés, para que le sirva de testimonio». Pero cuando se fue, empezó a pregonar bien alto y a divulgar el hecho, de modo que Jesús ya no podía entrar abiertamente en ningún pueblo; se quedaba fuera, en lugares solitarios; y aun así acudían a él de todas partes.

«La lepra desaparegué i quedà pur»

Curació del leprós (2009), de Marko Rupnik. Cripta del santuari de Sant Pius de Pietrelcina (Itàlia)

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

A l'evangeli, Marc ens recorda que Jesús va passar fent el bé i guarint també els leprosos. Terrible malaltia la lepra, encara en els nostres dies; més encara en aquell temps en què no tenia cap solució. La por al contagi obligava els malalts a viure aïllats i exclosos de les poblacions. Ho hem escoltat en la primera lectura: «el malalt de lepra caminarà esparracat i despenjat i cridant: Impur, impur» (Lv 13,45-46).

Jesús sent llàstima del leprós que li suplica per la seva curació. En l'evangeli de Marc, en diverses ocasions, se'ns mostra la compassió i la pietat que sent Jesús pels malalts i pecadors. D'aquesta manera, la misericòrdia de Déu adquireix un rostre humà en el cor i en les mans de Jesucrist.

Jesús s'acosta al leprós i el toca. Aquest gest de misericòrdia de Jesús retorna la salut al leprós. I amb la salut, li dona la possibilitat de tornar a la seva família i al seu treball. La misericòrdia de Jesús cura el malalt i el reintegra en la societat que abans l'havia exclòs.

Aquest gest es converteix així en una imatge de la salvació de Déu: quan parlem de la salvació no ens referim a una altra cosa que al benestar físic i espiritual de les persones. I la millor imatge de la salvació és el restabliment de la comunió.

Quan el nostre cor, dominat pels propis interessos, l'enveja, la rancúnia..., i tantes mesquineses que ens tenallen i que, de fet, ens separen i ens indisposen amb els altres, és guarit per la trobada amb Jesús, llavors som capaços de renunciar a nosaltres mateixos, a sobreposar-nos als propis interessos i posar-nos al servei de la comunió amb els altres. La trobada amb Jesús traça ponts i crea comunió on abans hi havia divisió i interessos contraposats.

Jesús ordena al leprós que no digui a ningú el goig de la seva guarició. Cosa impossible, ja que no es pot amagar la guarició d'un leprós quan retorna entre els seus totalment restablert! Jesús, però, no busca la fama i l'honor; tanmateix, la seva predicació i les seves guaricions van estenent el seu renom per tota la comarca, de manera que Jesús perd la seva vida privada: tothom el cerca. La vida de Jesús queda absorbida per la seva missió: l'anunci de l'Evangeli de Déu i la guarició de les persones ocupen la seva vida. També nosaltres volem posar la nostra vida a disposició del Regne, com va fer Jesús.

Activitats del senyor cardenal

Dijous 18. Participarà en la reunió de la Congregació per al Bisbes, al Vaticà.

Agenda

«Les ferides i les esperances d'un món malalt a la llum de la teologia de l'encarnació». L'Ateneu Universitari Sant Pacià organitza un doble Congrés Internacional per obrir horitzons. La primera part tindrà lloc els dies 23, 24 i 25 de febrer, amb el tema: «La crisi global del coronavirus: ferides i esperances». El tema de la segona part, que se celebrarà els dies 26, 27 i 28 d'octubre, serà: «El Déu encarnat com a generador de canvi en la història humana». L'assistència serà telemàtica, prèvia inscripció a: www.edusantpacia.cat, t. 934 534 925. Podeu consultar el programa complet a: <https://cutt.ly/kkaLqen>

«Sent la Creu». Diumenge 21 de febrer, l'Diumenge de Quaresma, a les 18 h, se celebrarà aquesta tradicional trobada diocesana, a la basílica de Santa Maria del Mar, amb la participació del cardenal Joan Josep Omella, els bisbes auxiliars, i joves de tota la diòcesi. Aquest any ens acompanyarà el

cardenal Baltazar Enrique Porras, arquebisbe metropolità de la diòcesi de Mérida i administrador apostòlic de l'arxidiòcesi de Caracas, amb la Creu de Sant Climent, símbol de l'aliança entre els colons i els indis, amb la qual es va oficiar la primera eucaristia al continent sudamericà. Per poder-hi participar cal inscriure's a: <https://cutt.ly/UkaiMnq>

Apostolat Seglar de Catalunya. Dissabte 20 de febrer (10-12 h), jornada interdiocesana, en format telemàtic: «Acompanyar la llibertat en Crist. L'acompanyament comunitari», a càrrec del bisbe auxiliar Antoni Vadell. Cal inscripció a: www.ja.cat/CIAS2021

Ritu d'elecció de catecúmens. Dissabte 20 de febrer (19.15 h), vigília del Diumenge de Quaresma, tindrà lloc a la catedral el ritu d'inscripció dels catecúmens que s'han preparat per rebre els sacraments del baptisme, la confirmació i l'eucaristia en la propera Vetlla Pasqual.

Asociación de Adoradoras del Santíssimo Sacramento (Esclavas del Sagrado Corazón, c/ Mallorca, 234). Dijous 18 de febrer (12 h), oració al Santíssim Sacrament seguida d'Eucaristia a les 12.30 h.

Espai d'interioritat Francesc Palau-Carmelites Missioneres (c/ Immaculada 53-55, Barcelona). Dijous 18 de febrer (19h), conferència: «La cura de la interioritat», a càrrec de Maria del Mar Albajar, abadessa del Monestir de Sant Benet. Presencial i online, amb

ACTUALITAT

El cardenal Omella, amb els seminaristes de Barcelona i Sant Feliu de Llobregat

El passat dissabte 6 de febrer, l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal Joan Josep Omella, va acompanyar els seminaristes de les diòcesis de Barcelona i Sant Feliu de Llobregat en la cloenda d'una tanda d'exercicis espirituals que es va celebrar durant la primera setmana de febrer a la Casa Santa Elena de Solius. Tots junts van visitar els monjos de l'Ordre del Císter que viuen al monestir de Santa Maria de Solius, on van fer una pregària final a la Mare de Déu.

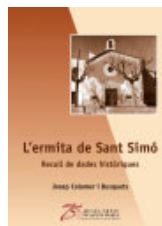

FOTO: RAMON RIPOLL

aforament limitat. Cal inscriure's a: centre@espainterioritatpalau.com, t. 938 233 108.

Llibres

L'ermita de Sant Simó. Recull de dades històriques, de Mn. Josep Colomer i Busquets. El passat 2 de febrer, es va presentar aquest llibre, coincidint amb els

75 anys del Museu Arxiu de Santa Maria - Centre d'Estudis Locals de Mataró. L'autor fou rector de la parròquia homònima, del 1971 al 1983, i és membre del grup responsable d'aquest Museu. El llibre és una obra rigorosa i documentada, fruit de vuit comunicacions presentades a les Sessions d'Estudis Mataronins. Per commemorar aquest 75 aniversari, l'entitat prepara altres actes, com una exposició de cartells i programes de Les Santes, que es farà a l'Ateneu, a l'estiu. Trobareu aquest llibre a les principals llibreries de Mataró.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

Combatir el hambre

La gran crisis sanitaria de la Covid-19 se ha convertido en un fenómeno multisectorial y mundial, que agrava diferentes crisis fuertemente interrelacionadas como la climática, la económica, la migratoria y también la alimentaria. Así, este 14 de febrero, lamentamos tener que conmemorar un año más una jornada contra el hambre en el mundo, una jornada en la que las cifras y estadísticas nos sacudirán y entristercerán, una jornada en la que no comprenderemos por qué en el siglo XXI aún hay hambre en el mundo.

El hambre, como la sed o el frío, es una sensación indeseable que afortunadamente muchos de nosotros no hemos sufrido nunca, aunque a veces decimos: «me muero de hambre». Lo decimos sin ser conscientes de que muchas personas en el mundo no lo dicen, pero sí que mueren de hambre. Hay 815 millones de personas en el mundo que están subalimentadas en la actualidad. La malnutrición causa el 45% de las muertes en los niños menores de cinco años. En los países en desarrollo, 66 millones de niños

en edad escolar primaria asisten a clase con hambre.

En días como este, en el que el hambre es protagonista, nos vienen a la cabeza imágenes de niños hambrientos de África con los vientres hinchados. Entre estas lejanas imágenes terribles, y el ruido que notamos en el estómago cuando se acerca la hora de comer, hay realidades intermedias mucho más cercanas en las que el hambre está presente y afecta a muchas familias. Hay muchas personas cerca de nosotros que sufren hambre.

En la vigilia de Navidad visité la parroquia de San Agustín de Barcelona, donde cada año se celebra una comida que ofrece un plato caliente a muchos vecinos en situación de exclusión social. Este año, como consecuencia de la pandemia, las Hermanas Misioneras de la Caridad de la Madre Teresa de Calcuta y las decenas de voluntarios que las acompañaban sustituyeron esta tradicional comida de Navidad por la distribución de cientos de bolsas de comida.

De hecho, la terrible crisis sanitaria que padecemos no ha hecho más que agravar los déficits y las carencias que ya observábamos antes de que el virus entrara en nuestras vidas. Alimentarse es un derecho, pero para muchas personas es un verdadero lujo. El papa Francisco no esconde la decepción que le causa observar un mundo lleno de desigualdades entre países que nadan en la abundancia y otros que se ahogan en la miseria. Y nos reprocha que del hambre todos somos responsables. El Papa cree que «para la humanidad, el hambre no es solo una tragedia, sino una vergüenza».

Acabar con el hambre y la pobreza es precisamente el objetivo de Manos Unidas, una institución de la Iglesia que trabaja en proyectos de desarrollo en muchos países del mundo. Y este también es el objetivo que recoge nuestro Plan Pastoral Diocesano: la opción por los pobres.

Queridos hermanos y hermanas, os animo a colaborar en la colecta de la 62.ª campaña de Manos Unidas con el lema: «Contagia solidaridad para acabar con el hambre», que hoy se hace en todas las parroquias y centros de culto de nuestra diócesis. Entre todos, contribuyamos a erradicar el hambre en el mundo. Gracias, queridos amigos y amigas de Manos Unidas, por vuestro compromiso y por recordarnos que hay hermanos nuestros que nos necesitan.

Seguiu-nos
esglesia.barcelona

facebook.com/EsglesiaBarcelona
 [@esglesiabcn](https://twitter.com/esglesiabcn)

Sintonitzeu
Ràdio Estel: 106.6 FM
Ràdio Maria: canal de ràdio a la TDT